

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

לפני כבוד השופט יובל ליבדרו – אב"ד
כבוד השופטת טל לחיאני-שהם
כבוד השופט יואב עטר

המערער נפתלי עמר
ע"י ב"כ עוה"ד אורטל אללוף-קיסיל ועוה"ד דנה אטיאס

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מסעד מסעד

פסק דין

השופט יובל ליבדרו

- 1 לפנינו ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט השלום באר שבע (כב' השופט א' דורון) .1
- 2 בת"פ 10972-08-22 מיום 11.06.2025 ומיום 21.10.2025 במסגרתם הורשע הנאשם לאחר ניהול
- 3 הליך הוכחות בשבע עבירות של הסתה לאלימות, עבירה לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין, התשל"ז-
- 4 1977 (להלן: "חוק העונשין") ונדון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס
- 5 בסך 10,000 ₪.
- 6
- 7
- 8 מהחלק הכללי של כתב האישום שהוגש כנגד המערער עולה כי במהלך התקופה הרלוונטית למתואר .2
- 9 בכתב האישום, כיהנו חבר הכנסת בנימין נתניהו כראש ממשלת ישראל (להלן: "ראש הממשלה"),
- 10 ד"ר אביחי מנדלבליט כיועץ המשפטי לממשלה (להלן: "מנדלבליט") ועו"ד שי ניצן כפרקליט
- 11 המדינה (להלן: "ניצן").
- 12 ביום 21.11.2019 הודיע מנדלבליט על כוונתו להגיש כתב אישום כנגד ראש הממשלה, החלטה
- 13 שזכתה על-ידי חלק מהציבור לגינוי ובתקופה הרלוונטית התקיימו הפגנות בעטיה.
- 14 המערער החזיק ושלט בחשבון ברשת החברתית "טוויטר" (כיום X), כאשר לצד שמו בחשבון שני
- 15 דגלים של צפון קוריאאה, ולו היו 1,500 עוקבים, בו העלה תכנים שזכו לחשיפה והיוו במה לאחרים
- 16 להביע תמיכתם באמצעות סימן חיבוב (לב או לייק).
- 17
- 18
- 19
- 20

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

- 1 ואלה הפרסומים שפרסם המערער בחשבון הטוויטר שלו שביחס אליהם הוא הורשע:
2
3 ביום 27.9.2019 שיתף המערער כתבה חדשותית בעניין ניצן ומעל לכתבה רשם: "לכלא לאלתר. אני
4 הייתי מוציא אותם להורג בתלייה בכיכר למען יראו ויראו מתנדב אפילו לכרוך להם את החבל לא
5 ימין ולא שמאל רק ישר" (להלן: "הפרסום הראשון");
6
7 ביום 28.9.2019 שיתף המערער כתבה חדשותית בעניינו של ניצן ומעל לכתבה רשם: "שי ניצן
8 העבריין המושחת לכלא", והוסיף "החונטה מאיימת על המדינה יש להוציא להורג בתלייה את כל
9 החמוצים השולטים בכנופיית שלטון החוק". הפרסום זכה לארבעה סימוני לב (להלן: "הפרסום
10 השני");
11
12 ביום 30.9.2021 שיתף המערער כתבה שפורסמה באתר ה"יוטיוב" ובה נרשם: "הפרקליטות יכולה
13 לחסל כל אדם בישראל עו"ד אביגדור פלדמן במתקפה חסרת תקדים עלי". מעל לכתבה כתב "לעלות
14 עם D-9 לעקור מהשורש להרוס ולהשמיד הכל עד היסוד את כל כנופיית שלטון החוק החמוצה
15 והרקובה". הפרסום זכה לארבעה סימני חיבוב (להלן: "הפרסום השלישי");
16
17 ביום 5.10.2019 שיתף המערער "ציוץ" של הכתב אלמוג בוקר שבו צוין כי בהתאם לחומרי החקירה
18 יתקשה היועץ המשפטי לממשלה להעמיד את ראש הממשלה לדין בעבירת שוחד. המערער כתב מעל
19 לפרסום: "את כל החונטה החמוצה והרקובה לכלא. אם זה תלוי בי אני שולח אותם לגרדום למען
20 יראו ויראו". הפרסום זכה לארבעה סימני לב ולתגובה אחת (להלן: "הפרסום הרביעי");
21
22 ביום 19.9.2019 שיתף המערער כתבה שבה נכתב כי ארגוני שמאל עתרו לבג"ץ בעניין העובדות
23 הזרות בישראל ושאלת גירושן וכתב: "השמאל-חורבן, בוגדים לגרדום". הפרסום זכה לשמונה
24 סימני חיבוב ותגובה אחת (להלן: "הפרסום החמישי");
25
26 ביום 14.11.2019 שיתף המערער כתבה של גברת אורלי נוי בנושא "הזכות של פלסטינים להתנגד
27 לכיבוש" ומעל לכתבה רשם: "אם אין בוגדים יהודים אין טרור ערבי בוגדים לגרדום". הפרסום
28 זכה לחיבוב אחד (להלן: "הפרסום השישי");
29
30 ביום 28.2.2019 פרסם מנדלבליט לכלל הציבור את כתב החשדות כנגד ראש הממשלה וביום
31 21.11.2019 הודיע על כוונתו להגיש כתב אישום כנגד ראש הממשלה.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

- 1 ביום 23.11.2019, פרסם המערער ציוץ ובו כתב: "אם מתרגמים את כתב החשדות/אישום של
2 נתניהו למרוקאית צריך סכין גדולה כדי לשפוך את המעיים של שי ניצן ומנדלבליט בצוותא חדא"
3 (להלן: "הפרסום השמיני").
- 4
- 5 יצוין, כי המערער זוכה מעבירה דומה נוספת שיוחסה לו, הקשורה בפרסום השביעי שהוזכר בכתב
6 האישום.
- 7
- 8 הנאשם כפר במיוחס לו וטען מספר טענות מקדמיות (פגם או פסול בכתב האישום בהקשר לשיהוי .3
9 בהגשת כתב האישום, להליך השימוע, להעברת חומר החקירה; לניגוד עניינים, לאכיפה בררנית
10 ועוד), טענות שנדחו בהחלטה נפרדת של סגנית הנשיא השופטת ע' חולתא מיום 21.09.2023.
- 11
- 12 בהכרעת הדין בחן בית המשפט את העדויות והראיות שבאו בפניו וקבע כי ההחלטה לפתוח בחקירה .4
13 בגין העבירות דנן התקבלה משיקולים מקצועיים בלבד. עוד קבע כי הודאת המערער בחקירת
14 המשטרה בפרסומים (לצד ראיות עקיפות נוספות) מבססת את זיקת המערער לפרסומים השונים,
15 בין במישרין ובין כראיה נסיבתית לפרסומים נוספים (על בסיס הזהות בסגנון ההודעות והחשבון
16 שדרכו פורסמו הפרסומים). זאת, למעט פרסום מסוים, שביחס אליו הוא כלל לא נחקר במשטרה,
17 ואשר לא הוכח שלמערער זיקה אליו.
- 18 בית המשפט עמד בהכרעת הדין גם על גרסתו הכבושה של המערער בבית המשפט ביחס לזיקתו אל
19 הפרסומים ולמשמעותם, והוסיף כי משלא ניתן הסבר לכבישה זו, הדבר משליך על מהימנות
20 המערער ומשקלה של הגרסה, לה לא נתן משקל גבוה.
- 21 על רקע האמור קבע בית המשפט כי המערער הוא שפרסם את הפרסומים והוא שאחראי לתוכם.
22 למסקנה זו הגיע גם לאחר שניתח את עדות המערער ביחס לכל פרסום ופרסום שהואשם בו.
- 23 עוד דחה בית המשפט את טענת המערער כי הפרסומים היו כלליים ולא כוונו כלפי אדם מסוים וכן
24 שהוא לא התכוון להסית לאלימות. בהקשר זה הפנה בית המשפט לכך שהפרסומים התייחסו
25 לאנשים ספציפיים כמו עוה"ד מנדלבליט וניצן.
- 26 במישור המשפטי קבע בית המשפט כי הפרסומים שפרסם המערער כללו דברים המלמדים על
27 "כוונה ברורה של שימוש באלימות" (פסקה 24, עמ' 99 למטה), ובהקשר זה הפנה לאמירות "בוגדים
28 לגרדום", שצריך ל"כרוך החבל סביב הצוואר" של מי שאינו מסכים עמך ותיאור דברים שיש לעשות
29 עם סכין לעוה"ד מנדלבליט וניצן.
- 30 עוד הוסיף בית המשפט, כי פרסומי המערער לא יכולים לחסות תחת טענה של חופש ביטוי משום
31 ש"אלו הם דברי הסתה לאלימות". למסקנה זו הגיע לא רק בהתבסס על לשון הפרסומים אלא גם
32 על הקשר של הפרסומים לתקופה שהייתה רגישה, למתיחות ששרתה בין ה"מחנות הפוליטיים"
33 ולדעת הקהל בחלקה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 בית המשפט הוסיף כי אחר חשבונו של המערער עקבו 1,500 איש ולכן מדובר בפרסום רחב יחסית,
2 מה עוד שמדובר בפרסום ברשת חברתית שיכול להגיע לתפוצה רחבת היקף לאין ערוך.
3 אחר זאת, בית המשפט קבע כי בחינת הפרסומים מלמדת על כך שאלו עלולים להוביל הקורא
4 ליישום אלימות ישירה או עקיפה, וכפי שתיאר "הנאשם, בלשונו, כמו אחז ברומח, אותו ביקש
5 להעביר לקוראי פרסומיו בתקופה קשה ומורכבת, תקופה של מחלוקת בעם...אלו אינם דברי
6 כיבושין...אלא דברים חדים, קשים ומעוררי מחלוקת...המעודדים קיטוב, שלצידו אלימות אפשרית
7 העברת הרומח כאמור, אינה אלא קריאה לאלימות". בהמשך הוסיף שהמערער "העביר מסר ברור
8 של לקיחת החוק לידיים וזו ללא כל ספק קריאה לאלימות".
9

10 .5 בגזר הדין קבע בית המשפט מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות, שנע בין 8 חודשי מאסר לריצוי
11 בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל.
12 בית המשפט התייחס לערכים המוגנים שנפגעו (תוך שקבע כי המסרים הבוטים והפוגעניים של
13 המערער אינם חוסים תחת חופש הביטוי), למידת הפגיעה בהם אותה הגדיר כבינונית, לענישה
14 הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. באשר לנסיבות התייחס בית המשפט לתכנון שקדם
15 לביצוע הפרסומים, לשימוש ברשת חברתית כדי להעביר את מסריו, לכך שמדובר בפרסומים בוטים
16 שבהם ישנה קריאה לאלימות, לכך שמדובר במספר פרסומים, לחלקו הבלעדי של המערער
17 בפרסומים, לתעוזה ולנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהפרסומים.
18 באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עמד בית המשפט על כך שהמערער נעדר עבר פלילי,
19 לגילו ולנסיבות חייו האישיות והמשפחתיות ולחלוף הזמן. לצד זאת הוסיף שמשיקולי הרתעה לא
20 ניתן להסתפק בעונש שנמצא על הרף התחתון של המתחם שנקבע, ואחר כל האמור גזר את העונשים
21 שפורטו מעלה.
22

23 .6 ב"כ המערער הגישה ערעור ארוך ומפורט, האוחז 30 עמודים, ביחס להכרעת הדין בלבד. ביחס לגזר
24 הדין לא ניתנה התייחסות בהודעת הערעור אלא אך במהלך הדיון עצמו.
25

26 בהודעת הערעור על הכרעת הדין נטען כי שגה בית המשפט **כשהתעלם מניגוד העניינים שבו היה**
27 **נתון הפרקליט שאישר את פתיחת החקירה**, עו"ד אברמזון (להלן: "אברמזון"), הן בשל קשריו
28 האישיים עם מי שפרסם את דבר פרסומיו של המערער והן בשל כפיפותו הארגונית למושאי
29 הפרסומים. עוד נטען, ששגה בית המשפט משלא איפשר להגנה לחקור כדבעי את אברמזון בעניין
30 זה במהלך עדותו.
31

32 **באשר לאישומים הראשון והשני נטען שבית המשפט שגה כשקבע שניתן מענה ראוי לשאלת**
33 **מקור הפרסומים**. נטען בהקשר זה, שבית המשפט לא נתן דעתו למחדלי החקירה ביחס למקור
34 הפרסומים והתבסס על שעטנז של פרסומים והעתקי צילומי מסך לצורך הרשעת המערער. כן נטען,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 כי שגה בית המשפט כשקבע שהיה על המערער להוכיח שראיות המשיבה על הפרסומים הן ערוכות
2 שכן בקביעה זו יש משום היפוך נטל ההוכחה.
3 כן נטען, כי בית המשפט שגה כשמצא להסתפק בראיה משנית (שאף לא הוכחה כדבעי) ולא בראיה
4 הטובה ביותר, בפרט עת עסקינן בראיה דיגיטלית.
5 ב"כ המערער טענה כי בית המשפט שגה גם בכך שלא נתן משקל לכך שהמערער כפר בפרסום חלק
6 מהפרסומים שיוחסו לו. בהקשר זה הפנתה לפער הקיים בין מועדי הפרסום של הפרסומים השונים
7 כפי שאלה הוצגו בחקירה לבין אלה שנכתבו בכתב האישום ואף בטבלה מסכמת של בית המשפט
8 בהכרעת הדין, ולבלבול שנוצר בין התייחסות המערער לפרסומים שונים בחקירתו למסקנות
9 המשיבה ובית המשפט.
10 נטען, כי משהמערער לא הודה בחקירתו בפרסום הראשון והשני, אליהם התייחס בחקירתו אך
11 באופן כללי ולא ממוקד, משהוא פרסם פרסומים רבים שאת חלקם מחק בסמוך לפרסומם,
12 ומשהפרסומים לא הוצגו לפניו במהלך החקירה, לא ניתן לייחס לו אותם.
13 באופן כללי נטען ביחס לפרסומים הראשון והשני, כי הרשעת המערער ביחס לפרסומים אלה, על
14 בסיס הראיות שהוצגו ותוך דחיית טענות ההגנה, פגעה בעקרונות יסוד של השיטה, ובכללן בחזקת
15 החפות, בעקרון החוקיות ובזכות להליך הוגן.
16 עוד נטען, כי יש לזכות המערער מהעבירות הקשורות בפרסומים אלה, גם משום שהרכיב
17 ההסתברותי הנדרש לא התקיים בעניינן, באשר הפרסום הראשון לא זכה לחשיפה כלל והפרסום
18 השני זכה לחשיפה מזערית.
19
20 **ביחס לתוכן כלל הפרסומים נטען, כי שגה בית המשפט כשקבע כי מדובר בתכנים שמהווים הסתה**
21 **ברורה וחד משמעית העלולים להוביל לאלימות ישירה או עקיפה.**
22 ב"כ המערער טענה כי תכנם של הפרסומים אינו מסית, ובהקשר לכך חזרה על התייחסות המערער
23 לכל אחד מהפרסומים שיוחסו לו, למעט הפרסומים שבאישום הראשון והשני שאת פרסומם הוא
24 מכחיש.
25 כך למשל, התייחסה לפרסום לפיו יש לעלות עם D9 לעקור מהשורש, להרוס ולהשמיד הכל וטענה
26 כי מדובר בביטוי מטאפורי לתיקון ולא לאלימות; כך טענה ששגה כשייחס לביטויים כמו כלא, גזר
27 דין וגרדום, שהינם ביטויים משפטיים בהם נעשה שימוש לצורך אכיפה על-פי דין כפי שביקש
28 המערער, כביטויים המכילים תוכן מסית לאלימות; וכך טענה ביחס לפרסום השמיני שאין הוא
29 אלא ביטוי מטאפורי הלקוח מפתגם המבוסס על אגדה תלמודית ידועה, פרסום אותו הסיר מייד
30 כשהבין שהפתגם המתורגם לא הובן נכון.
31 באופן כללי נטען, כי מדובר בפרסומי ביקורת לגיטימיים ולא בביטויים מסיתים.
32
33 **ב"כ המערער טענה עוד, כי שגה בית המשפט משמץ שהרכיב ההסתברותי הנדרש בעבירה דן**
34 **הוכח בפרסומים השונים.** נטען, כי בית המשפט לא התייחס לפרמטרים שיש לבחון ולהכריע בהם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק היצוני: 514366/2019

1 ביחס לפרסומים בהם הודה המערער, ואף הכריע בסוגיה זו ביחס למכלול הפרסומים כמקשה
2 אחת; כי שגה בית המשפט כשאימץ את טענת המשיבה כי למערער יש 1,500 עוקבים ושדי במספר
3 עוקבים זה כדי להוכיח את הרכיב ההסתברותי.
4 עוד נטען, כי שגה בית המשפט כשלא נתן משקל להיקף הפרסומים ולחשיפתם הדלה; כי שגה בכך
5 שהתעלם משאלת משך הזמן שבהם הפרסומים היו ב"אוויר", וכי שגה כשהתייחס באופן כללי ולא
6 מבוסס לאווירה הציבורית ששרתה בעת שהפרסומים פורסמו.
7 ב"כ המערער טענה כי המערער הוא אזרח נורמטיבי פשוט ללא מעמד חברתי מיוחד, שפרסם דברי
8 ביקורת ציבורית ופרסומים פוליטיים ציבוריים, פרסומים שביחס אליהם ההגנה על חופש הביטוי
9 צריכה להיות הרחבה ביותר.
10 בהקשר זה נטען, כי שגה בית המשפט שלא נתן משקל ראוי לטענת המערער על אכיפה בררנית
11 מטעמים פוליטיים.
12 בסופו של דבר נטען, כי היסוד ההסתברותי הנדרש בעבירה, זה של ה"אפשרות הממשית" (לביצוע
13 מעשה אלימות בעקבות הפרסום), לא הוכח.
14
15 ב"כ המערער טענה גם **שלא הוכח היסוד הנפשי של העבירה** וכי שגה בית המשפט כשקבע כי
16 תחושת חוסר הצדק והאכיפה הבררנית מטעמים פוליטיים שחש המערער די בה כדי לבסס את יסוד
17 המחשבה הפלילית שלו.
18
19 **במהלך הדיון** חזרה ב"כ המערער על טענותיה תוך שהתמקדה בפרסום הראשון והשני. ביחס
20 לפרסומים אלה טענה כי רכיב הפרסום עצמו לא הוכח משהמערער הכחיש את פרסום, אף
21 שאישרה שהתוכן הכללי שלהם אכן דומה לתוכן יתר פרסומיו. כן טענה כי פרסומים אלה לא נמצאו
22 בחשבון הטוויטר של המערער בזמן הבדיקה שנערכה על-ידי המשטרה, מה שמחזק את טענת
23 המערער שהוא מחק את פרסומיו באופן מיידי ובהקשר זה הוסיפה כי בחקירתו המערער התייחס
24 באופן כללי לפרסומים שהוזכרו במהלך החקירה. בהמשך הוסיפה כי מדובר ב"מאבק פוליטי אני
25 לא מדברת על הפרקליטות אלא אני מדברת על הציבור", כשהבהירה שיכול ומישהו במסגרת אותו
26 מאבק ייחס את הפרסומים הנ"ל למערער.
27 באשר למבחן ההסתברותי נטען כי זה נדרש בכדי לשמור על חופש הביטוי. ב"כ המערער הוסיפה כי
28 לא די בבחינת השאלה האם הפרסום כוללתוכן מסית אלא יש להידרש למבחני עזר נוספים שנקבעו
29 בפסיקה, מבחני עזר אליהם לא התייחס בית המשפט, למעט ההתייחסות הכללית לכך שבחשבון
30 הטוויטר של המערער יש 1,500 עוקבים, כאשר לא ברור כמה מהם הם "בוטים" וכמה אנשים
31 אמיתיים.
32
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 ב"כ המערער טענה כי יישום מבחני העזר בעניינו של המערער מלמד שלא התגבש היסוד של
2 "אפשרות ממשית" הנדרש בעבירה שבה הורשע המערער ולכן אין הצדקה לפגיעה בחופש הביטוי
3 שלו. בהקשר זה נטען כי גם מבחן העזר של האווירה בציבור בזמן הפרסומים לא הוכח כדבעי, בפרט
4 ביחס לפרסום החמישי.

5
6 על רקע כלל האמור, עתרה ב"כ המערער לבטל את הכרעת הדין ולזכות את המערער מכל העבירות
7 שיוחסו לו.

8
9 **ביחס לגזר הדין**, נטען שהעונש שהוטל על המערער הוא חמור מאד בהינתן העבירות שעבר. זאת,
10 הן ביחס לרכיב עבודות השירות והן ביחס לרכיב הקנס אשר בהם ביקשה להקל ככל שהערער ביחס
11 להכרעת הדין יידחה. בהקשר זה הוזכר גם חלוף הזמן מאז שנעברו העבירות ומאז שנפתח ההליך,
12 וגם עינוי הדין שנגרם למערער. עוד נטען, כי ריצוי מאסר בעבודות שירות עלול לפגוע בפרנסת
13 המערער, שהוא מפרנס יחיד.

14
15 **ב"כ המשיבה** עתרה לדחות את הערעור על שני ראשיו. ב"כ המשיבה טען כי ערעור המערער על
16 הכרעת הדין מתייחס בחלקו לממצאי מהימנות שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית שאין להתערב
17 בהם במסגרת הערעור. עוד נטען, כי בית המשפט קיבל את טענות המשיבה ביחס להוכחת יסודות
18 העבירה שבה הורשע המערער. לטענת המשיבה יישום מבחני העזר להוכחת המבחן ההסתברותי
19 בעניינו של המערער מלמד כי היה מקום להרשיעו בכלל העבירות. בעניין זה הזכירה המשיבה כי
20 כאשר מדובר בפרסום ברשת אין צורך שהמפרסם יהיה בעל מעמד או בעל יכולת השפעה מיוחדת.
21 המשיבה הוסיפה, כי החזרתיות של פרסומי המערער מבססת אף היא את המבחן ההסתברותי.

22
23 באשר לערעור על גזר הדין נטען כי בית משפט קמא בחן את מכלול השיקולים הרלוונטיים ואת
24 נסיבות ביצוע העבירה, לרבות את התוכן האלים, המסית והקיצוני של פרסומי המערער. עוד נטען,
25 כי לא נפלה כל שגגה בגזר הדין, שהוא סביר והולם בנסיבות העניין, ולכן אין מקום להתערב בו.

26
27 **8.** לאחר שנשמעו טענות הצדדים, בית המשפט ניסה לבחון עם הצדדים אפשרות הגעה להסכמה. זאת,
28 תוך שבית המשפט חזר והבהיר לצדדים כי ההערות שהושמעו על-ידי בית המשפט הן ראשוניות,
29 היינו עוד בטרם בית המשפט בחן לעומק את טיעוני הצדדים שנשמעו במהלך הדיון ובטרם הוא
30 גיבש את דעתו. לאחר הפסקה שהתקיימה בדיון, במהלכה הצדדים שוחחו ביניהם, הודיעו הצדדים
31 כי הם לא הגיעו להסכמות וביקשו שיינתן פסק דין, ומכאן פסק דין זה.

32
33
34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני : 514366/2019

דיון והכרעה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
9. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, את הראיות והעדויות שהובאו בפני בית משפט קמא ואת הכרעת הדין וגזר הדין, מצאנו שיש מקום לקבל באופן חלקי את הערעור על הכרעת הדין וכפועל יוצא גם את הערעור על גזר הדין.
10. בפתח הדיון מצאנו להבהיר כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט ביחס לטענות המקדמיות. זאת הן ביחס לטענת ניגוד העניינים והשיקולים הזרים של אברמזון שהיה הפרקליט שאישר את פתיחת החקירה כנגד המערער והן את טענת האכיפה הבררנית שנטענה.
- באשר לטענת ניגוד העניינים הרי שבית המשפט התרשם מעדותו של הפרקליט אברמזון שהעיד ומצא לקבוע כי עדותו על אודות כך שקיבל החלטות בתיק משיקולים מקצועיים ולא זרים אמינה. בית המשפט הפנה לעדותו של אברמזון אשר העיד כי הוא לא מכיר את הכתב שדרכו נחשפה היחידה החוקרת לחלק מפרסומי המערער והתרשם ממהימנותו. כך ציין בית המשפט כי "בית המשפט התרשם מעדותו אברהמסון, כי כלל פעולותיו נעשו לאחר בחינת התשתית הנדרשת בצורה מקצועית בלבד" (עמ' 82, ש' 6-7). התרשמות זו של בית המשפט רלוונטית גם לטענה הנוספת שנשמעה בעניין זה, בדבר כפיפותו הארגונית של אברמזון למנדלבלית וניצן שהוזכרו בפרסומים.
- לא מצאנו להתערב אף בקביעת בית המשפט לפיה "באם ביקש הנאשם לבסס הגנתו, או חלקה, על שיקול דעת לקוי או מוטה של אברהמסון כאמור, לא צלחה דרכו. כך יפה המסקנה בכל הקשור לניסיון הנאשם ליצור תמונת מצב של אכיפה בררנית".
- כידוע אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית שהתרשמה באופן ישיר מהעדים (ע"פ 9352/99 יומטוביאן נ' מדינת ישראל (05.10.2000)) וממילא לא מצאנו טעם טוב להתערב בקביעות בית המשפט בעניין זה, מה עוד שעדותו של אברמזון הייתה שולית ונגעה בעיקרה לאישור פתיחת החקירה.
11. ביחס לטענת האכיפה הבררנית, נוסף, במישור המשפטי, כי באופן כללי למשיבה עומדת חזקת תקינות המנהל ועל כל נאשם מוטל הנטל להפריך חזקה זו. אין מדובר בעניין של "מה בכך", מדובר בנטל משמעותי, ודאי משעניינו של המערער נבחן על-ידי הגורמים הבכירים ביותר.
- לעניין החלטות דומות בהן נדחו טענות של אכיפה בררנית בהקשרים דומים ראו למשל רע"פ 1252/06 טחן נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין טחן"); רע"פ 9066/08 בן גביר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין בן גביר"); ת"פ 44725-12-14 מדינת ישראל נ' שלבי; ת"פ 44957-12-14 מדינת ישראל נ' סונקורט; ות"פ 44918-12-14 מדינת ישראל נ' דעיס.
- נוכח המפורט מעלה, סברנו כי אין מדובר באכיפה בררנית של המשיבה כי אם לכל היותר באכיפה חלקית, מותרת, כאשר לא הוכח על-ידי המערער שזו נעשתה שלא על-פי שיקולים מקצועיים בלבד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 לעניין ההבחנה שבין אכיפה בררנית לבין אכיפה חלקית מותרת, ראו, בין היתר, ע"פ 3517/11
2 שמשון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), פסקה 72:

3 "[...] יש ליתן את הדעת על ההבחנה בין אכיפה בררנית פסולה
4 לבין אכיפה חלקית לגיטימית הנובעת ממשאבים מוגבלים
5 וסדרי עדיפויות".

6
7 בענייננו יש לזכור, כי מעבר לשיקולי משאבים מוגבלים וסדרי עדיפויות, כמו גם קושי מובנה של
8 איתור ומיצוי דין מהיר בעקבות כל פרסום ברשת, קיימת מלכתחילה מדיניות של אכיפה מוגבלת,
9 נוכח הפגיעה בחופש הביטוי הכרוכה בעבירות דנן, פגיעה אותה ראוי לצמצם.
10 בנקודת הסיום של דיון זה, בטענת האכיפה הבררנית, נבקש לחזור לנקודת המוצא של הדיון. נקודת
11 המוצא היא קיומה של חזקת תקינות העומדת למשיבה. הנטל להפריך חזקה זו מונח לפתחו של כל
12 נאשם ונאשם. בע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל (12.08.2012), פסקאות 20-22 הדגיש בית
13 המשפט העליון כי:

14 "[...] טענת אכיפה בררנית אינה רק טענה משפטית עקרונית.
15 היא, קודם כול, טענה עובדתית [...] מי שמעלה נגד הרשות
16 טענה של אכיפה בררנית, ולכן הוא מבקש לפסול את ההחלטה,
17 עליו הנטל להפריך חזקה זאת [...] אין די בהעלאת סימני שאלה.
18 מי שטוען לאכיפה בררנית צריך לבסס את טענתו".

19
20 בענייננו לא הרים המערער הנטל להפריך את חזקת תקינות המנהל ולא הוכיח קיומה של הפליה
21 פסולה. המערער לא הוכיח כי בעניינו של פלוני או אלמוני שפרסם באותה תקופה או בתקופה סוערת
22 דומה, פרסומים בעלי תוכן דומה, ובהיקף דומה ובאמצעים דומים ולא בוצעו פעולות אכיפה דומות
23 לאלו שבוצעו בעניינו.

24
25 ועתה מן הפרוזדור אל הטרקלין.

על חופש הביטוי

26
27
28 12. המהפכה הדיגיטלית והנגשת המרחב האינטרנטי לכל דורש השפיעו על כל תחומי החיים. המעבר
29 מתקשורת אינטימית לתקשורת המונים בעידן הרשתות החברתיות, זמינות המידע, המהירות
30 והמידיות בהשגתו, התפוצה הרחבה והגישה למאגרי מידע בלתי נדלים הביאה לשינוי שבא לידי
31 ביטוי גם בתפקידו של "צרכן התקשורת" שהפך מצרכן פאסיבי ומוזן לצרכן אקטיבי, משתתף ומזין
32 את השיח הציבורי.

33 אין ספק כי בעידן החדש הפכו הרשתות החברתיות ל-"כוכב העיר המרכזית" של העידן הקודם
34 ששינתה את פניה ולבשה לבוש וירטואלי. נראה אם כן, כי עקרון חופש הביטוי זכה בעידן הרשתות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 החברתיות לעדנה כשכל "צרכן תקשורת" מהעידן הקודם הפך בקלות רבה ל-"עיתונאי",
2 "פובליציסט", "מוציא לאור", "עורך" ו"סלבריטי" היכול לחלוק את משנתו ואת עמדותיו בתפוצה
3 רחבה.

4 הרחבת תחולתו של עקרון חופש הביטוי מקורו לא רק במהפכה הטכנולוגית של העת האחרונה כי
5 אם גם בהכרה שהגנה על חופש הביטוי לא שמורה רק לביטויים הנעימים לאוזן או לעינו של
6 ה"גולש" ברשת, כי אם גם לאלו הנמצאים בשולי השיח החברתי. בבג"ץ 399/85 כהנא נ' הוועד
7 המנהל של רשות השידור (27.07.1987), פסקה 19 נקבע כי:

8 **"חופש הביטוי אינו רק החופש לבטא או לשמוע דברים**
9 **המקובלים על הכול, חופש הביטוי הוא גם החופש לבטא דעות**
10 **מסוכנות, מרגיזות וסוטות, אשר הציבור סולד מהן ושונא אותן".**

11
12 הגנה זו על חופש הביטוי כוחה יפה בעיקר בכל הקשור לביטויים פוליטיים ובמיוחד בכל הקשור
13 להבעת ביקורת כלפי גורמי השלטון.

14
15 עם כל זאת, הרחבת "מוטת הכנפיים" של עקרון חופש הביטוי, וההכרה בו כ"ציפור נפשה" של
16 הדמוקרטיה (ע"פ 255/68 מדינת ישראל נ' בן משה (08.09.1968)) אינן מאיינות את הצורך בהגנה
17 מפני פגיעה בערכי יסוד אחרים כמו כבוד האדם ופרטיותו ושלומו הציבורי, ואין בכוחן להתיר
18 התבטאויות שיש בהן משום הסתה לגזענות או קריאה לאלימות. על אודות כך הבהיר בית המשפט
19 העליון ברע"פ 7669/15 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (18.04.2016) (להלן: "עניין מחאג'נה"), פסקה
20 ל"ו לחוות דעתו של המשנה לנשיאה רובינשטיין:

21 **"עם זאת, כפי שגם הודגש לא פעם, חופש הביטוי אינו ניצב בדד**
22 **[...] וקיימים חריגים הראויים לחקירה פלילית".**

23 עיגון העבירות של הסתה לגזענות וקריאה לאלימות בסעיף 144 לחוק העונשין, מהווה אפוא את
24 נקודת האיזון שבין ההגנה על חופש הביטוי של הפרט לבין ההגנה על אינטרסים אחרים של הפרט
25 או של הציבור דוגמת שלום הציבור.

הסתה לאלימות

26
27
28 13. סעיף 2ד144 לחוק העונשין קובע כי: **"המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות, או דברי שבח,**
29 **אהדה או עידוד למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי**
30 **תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה**
31 **אלימות, דינו – מאסר חמש שנים".**

32
33 **"מעשה אלימות" הוגדר בסעיף 144(ב) לחוק העונשין כ: "עבירה הפוגעת בגופו של אדם או**
34 **המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה".**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

- 1
- 2 .14 עבירת פרסום הסתה לאלימות היא עבירה התנהגותית שלא דורשת תוצאה של אלימות לשם
- 3 התגבשותה. עם זאת, נדרש כי הפרסום יעמוד במבחן הסתברותי של אפשרות ממשית שתוכנו של
- 4 הפרסום יוביל לאלימות.
- 5
- 6 .15 רכיב ההתנהגות של היסוד העובדתי של העבירה בא לידי ביטוי במונח ה"פרסום" על חלופותיו
- 7 כמשמעותו בסעיף 34 כ"ד לחוק העונשין.
- 8 סעיף 34 כד לחוק העונשין מגדיר "פרסום" באופן הבא: "כתב, דבר דפוס, חומר מחשב, או כל מוצג
- 9 חזותי אחר וכן כל אמצעי שמיעתי העשויים להעלות מילים או רעיונות, בין לבדם ובין בעזרת אמצעי
- 10 כלשהו".
- 11 הסעיף מגדיר גם את המונח "פרסום": "בדברים שבעל פה...בפרסום שאינו דברים שבעל פה –
- 12 להפיצו בקרב אנשים או להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים לראותו...או להפיצו לציבור
- 13 באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציעו לציבור באמצעות מחשב".
- 14
- 15 באשר לרכיב הנסיבה קובעת לשון החוק כי על הפרסום להיות "פרסום מסית", היינו כזה שיביא
- 16 למעשה אלימות, כאשר ישנן שתי חלופות לסיווגו של הפרסום כ"פרסום המסית" לאלימות. האחת,
- 17 קריאה מפורשת וישירה למעשה אלימות והשנייה, ברף נמוך יותר של דברי שבח, אהדה או עידוד,
- 18 תמיכה או הזדהות למעשה אלימות. בעניין זה ראו רע"פ 2533/10 מדינת ישראל נ' בן חורין
- 19 (26.12.2011), פסקה 6 (להלן: "עניין בן חורין").
- 20
- 21 בנוסף, בעבירה דגן יש לעמוד על כך שיתקיים קשר בין הפרסום המסית לתוצאה בכוח, הווה אומר
- 22 שעל ה"פרסום המסית" לעמוד במבחן הסתברותי של "אפשרות ממשית" שהפרסום יגרום לנקיטת
- 23 אלימות. ביחס לרף זה צוין בעניין בן חורין, פסקה 6 כי:
- 24 "על בית המשפט לבדוק האם על פי תוכן הפרסום ונסיבותיו יש
- 25 אפשרות ממשית לתוצאה של עשיית מעשה אלימות [...] אלו
- 26 נסיבות העבירה יושם אל לב, כי אף שנטש הניסוח של
- 27 "אפשרות סבירה" לא נבחר תחתיו "וודאות קרובה", אלא
- 28 "אפשרות ממשית". אמת המידה של "אפשרות ממשית"
- 29 מצויה אפוא בתווך בין "וודאות קרובה" לבין "אפשרות סבירה"
- 30 ו"חשש לאפשרות". רמה הסתברותית זו שונה מפסיקה
- 31 שניתנה בהקשרים שונים, ששמה את הדגש על וודאות קרובה".
- 32
- 33 מלשון החוק עולה כי שאלת התגבשות ה"אפשרות הממשית" לביצוע מעשה אלימות בעקבות
- 34 הפרסום תוכרע על-פי תוכנו של הפרסום המסית ועל-פי הנסיבות שבהן הוא פורסם. המחוקק,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 בכוונת מכוון, נתן אך תבחינים כלליים בעניין זה, וזאת בכדי לבחון כלמקרה לגופו. **בעניין בן חורין,**
2 פסקה 7 צוין בהקשר לכך:

3 "ברם, העדר הפירוט בהגדרתן של נסיבות אלו אינו מקרי. הוא
4 דורש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע
5 מראש מעין מבחנים ראשיים. ודאי, מיהות המפרסם והאווירה
6 השוררת בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך הם אינם
7 עומדים לבדם. יש לשקול שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות
8 המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה האלימות, היקף
9 הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו
10 נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר- מי אמר, מה נאמר, היכן
11 נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר. נכון
12 יהיה לתת את הדעת למהות הפרסום ואופיו: קריאה, דברי
13 שבח, אהדה, עידוד, תמיכה או הזדהות".

14
15 באשר ליסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו, הרי שמדובר ביסוד נפשי של מחשבה פלילית רגילה. בהינתן
16 שמדובר בעבירה התנהגותית יש צורך להוכיח אך את היסוד ההכרתי של הנאשם, קרי את מודעותו
17 לטיב המעשה ולקיום הנסיבות. זאת, להבדיל מעבירת ההסתה לגזענות לפי סעיף 144 ב לחוק
18 העונשין הדורשת שהפרסום יעשה "מתוך מטרה להסית לגזענות", היינו יש צורך להוכיח כוונה
19 מיוחדת מעבר להוכחת היסוד ההכרתי.

20
21 כזכור, המערער טען כי בעניינו לא התגבש היסוד העובדתי של העבירה בכמה מובנים. ראשית טען
22 כי לא הוכח רכיב ההתנהגות של העבירה, בפרט ביחס לפרסום הראשון והשני, היינו שהוא זה
23 שפרסם פרסומים אלה.

24 סבורים אנו שיש לדחות את טענת המערער בעניין זה.
25 כפי שצוין בהכרעת הדין המערער הודה בחקירתו בפרסומים השונים. המערער לא התכחש אלתוכן
26 הפרסומים שהוקראו לו בחקירה וחזקה שהיה כופר בפרסום שלא פרסם אף אם זה פרסם זמן לא
27 קצר קודם לכן ואף אם הפרסומים עצמם לא הוצגו לו במישור הוויזואלי. בעניין זה, של הוכחת
28 יסוד הפרסום על-ידי המערער לא מצאנו רלוונטיות לכך שבעת החקירה הפרסומים כבר לא היו
29 בחשבוננו, שכן זה טען בחקירתו ובעדותו שהוא מחק את הפרסומים. בעניין זה נזכיר שאמרת
30 המערער הוגשה בהסכמה.

31 המערער אישר בעדותו כי נהג להשתמש בחשבון הטוויטר שלו לשם פרסומים דומים, לא כפר
32 בשליטתו בחשבון הטוויטר שלו ולא הוכיח בכל דרך שהיא שמאן דהוא פרסם פרסומים דרך חשבון
33 הטוויטר שלו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 בהקשר זה נוסיף כי לא מצאנו ממש גם בטענות הקשורות לאופן השגת הפרסומים על-ידי גורמי
2 האכיפה, מחדלי החקירה בעניין זה או לטענה בדבר הראיה הטובה ביותר, באשר המערער כאמור
3 הודה בפרסומים השונים.
4
5 .17 ב"כ המערער מיקדה את טיעוניה בעניין הרכיב ההתנהגותי – קרי הפרסום עצמו ביחס לפרסומים
6 הראשון והשני. בעניין זה ציינה בפסקה 17 לכתב הערעור כי "במענה לכתב האישום כפר המערער
7 בשני הפרסומים הראשונים, והודה **בעצם הפרסום** באשר לפרסומים 8-3". כן ראו פסקאות 87,97
8 להודעת הערעור בהם ציינה שהמערער הודה בעצם פרסומם של פרסומים 8-3.
9
10 סבורים אנו כי גם ביחס לפרסומים הראשון והשני הוכח רכיב ההתנהגות, היינו שהמערער הוא זה
11 שפרסם פרסומים אלה. זאת, אנו למדים בראש ובראשונה מגרסת המערער במשטרה, גרסה שיש
12 בה משום הודאה.
13 **ביחס לפרסום הראשון**, טען המערער בחקירתו: "ש: ציוץ שלך מאותו התאריך "לכלא לאלתר אני
14 הייתי מוציא אותם להורג בתלייה בכיכר למען יראו וייראו, מתנדב אפילו לכרוך להם את החבל
15 לא ימין ולא שמאל רק ישר, מה תגובתך? ת: שוב פעם זה ציוצים שצייצתי אותם ברגע מסוים ואז
16 מחקתי אותם כי חשבתי שהם לא ראויים להיות ברשת. ש: אז מדוע מלכתחילה צייצת אותם? ת:
17 ברשת כשאתה רואה חדשות ודברים אז אתה מגיב/ מצרף ציוץ, אני לא מייחס לזה שאני מסית או
18 עושה משהו/דברים כדי להסית אנשים. ש: אתה לא רואה בתוכן שאתה מפרסם כדבר הסתה?
19 כמשהו חריג/מאיים? ת: בציוצים האלה שאני כתבתי אותם ברגע של שטות מחקתי אותם, הבנתי
20 שהם לא ראויים להיות בטוויטר מה בן אדם כותב משהו זה אסור? אלא (צ"ל אלה, יי ל') שעשו את
21 השיתופים לדברים האלה שאני מחקתי הם למעשה פרסמו את מה שהיה כתוב כי אני מחקתי, הם
22 עשו צילום מסך ופרסמו ככה אני רואה בדף של הציוצים שאתה מראה ליי" (עמ' 4, ש' 68-78, דגש
23 לא במקור, יי ל').
24 הנה כי כן, החוקר הראה למערער את תוכן הציוץ שלו, תוכן שכולל אמירות ייחודיות וחריגות
25 שהמערער לא הסתייג מכתבתן ומפרסומן. נהפוך הוא, המערער מסר שמדובר בציוצים שהוא ציף
26 וכתב ברגע של שטות ואף זיהה את הציוץ שלו בצילום מסך שהוצג לו כשאמר שאחרים פרסמו את
27 מה שהוא מחק.
28
29 **באשר לפרסום השני**, הרי שביחס לרישא ("שי ניצן העבריין המושחת לכלא") המערער נשאל
30 בחקירתו "ש: אני מראה לך כתבה בה כתוב בכותרת שי ניצן העבריין והמושחת לכלא ואתה מופיע
31 מעל זה וכל זה גם כן מתאריך 28/9/19 מה תגובתך? ת: צייצתי כתבה על שי ניצן" (עמ' 4, ש' 59-
32 61, דגש לא במקור, יי ל'). אכן, המערער לא זכר מה היה תוכן הכתבה שצירף לציוץ שלו אך הוא
33 כאמור לא הסתייג מהדברים שנאמר לו שהוא כתב. עוד יצוין, כי נראה שתשובתו בשורה 75 לאותו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 עמוד "בציוצים האלה שאני כתבתי אותם" מתייחסת גם לציטוט דנן באשר מדובר בציטוט הראשון
 2 מבין שניים שהוקראו לו על-ידי החוקר והמערער השיב בלשון רבים "ציוצים".
 3 באשר לסיפא של הפרסום השני ("החונטה מאיימת על המדינה יש להוציא להורג בתלייה את כל
 4 החמוצים השולטים בכנופיית שלטון החוק") המערער נשאל ש: "אני מראה לך ציוץ שלך מתאריך
 5 28.9.19 בטוויטר בו אתה אומר "החונטה מאיימת על המדינה יש להוציא להורג בתלייה את כל
 6 החמוצים השולטים בכנופיית שלטון החוק" מה תגובתך? ת: זה סתם שטות שכתבתי, עשיתי את
 7 זה ברגע של שטות ומחקתי את זה אחרי שעה שעתיים משהו כזה. ש: למה כתבת את זה אתה זוכר?
 8 ת: ראיתי כנראה משהו בחדשות שהכעיס אותי לא זוכר מה, אבל בעקבות זה כתבתי ומחקתי ש:
 9 חונטה, למי התכוונת, מה הכוונה? ת: ... אולי רמתי ("צ"ל רשמתי, י' ל') בטעות ומחקתי" (עמ' 3, ש'
 10 50-56, דגש לא במקור, י' ל').
 11 הנה כי כן המערער הודה בחקירתו שהוא זה שכתב וצייץ את הפרסום השני.

12
 13 לסיכום עניין זה, הודאת המערער בחקירתו בפרסומים השונים, יחד עם העובדה שאלו פרסמו
 14 בחשבונו של המערער, יחד עם העובדה שבחלק מהפרסומים מופיע שמו של המערער, יחד עם
 15 העובדה שכלל הפרסומים הם דומים בתוכנם ובסגנונם כמעין "שיטת ביצוע" המהווה טביעת אצבע
 16 של המערער, מלמדים כולם על כך שהמערער הוא זה שפרסם את כלל הפרסומים שבהם הוא
 17 הורשע, לרבות הפרסום הראשון והשני.
 18 במישור המשפטי נוסף, כי ציוץ ברשת חברתית בהחלט מהווה פרסום בהתאם להגדרה שבסעיף 34
 19 כד שכן הוא כולל הפצה בקרב אנשים או הפצה באמצעות מחשב (ובכלל זאת טלפון נייד או טאבלט
 20 וכיוצ"ב) בדרך הזמינה לציבור. בהקשר דומה נפנה לרע"א 1239/19 שאול נ' ניידלי תקשורת בע"מ
 21 (08.01.2020) שם נקבע כי פרסום "סטטוס" או "פוסט", ברשת החברתית מהווה "פרסום" כמובנו
 22 בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ח-1965.

23
 24 סבורים אנו שיש לדחות את טענות המערער גם ביחס לרכיב הנסיבות, קרי שהמערער לא פרסם
 25 פרסומים שיש בהם משום הסתה לאלימות. פרסומים שצורפו לכתבות בעניינם של מושאי הכתבות
 26 שבהם ישנו שימוש בביטויים של הוצאה להורג בתלייה, כריכת החבל, להרוס ולהשמיד הכל עד
 27 היסוד, שליחה לגרדום, ושימוש בסכין גדולה כדי לשפוך את המעיים, אלה פרסומים שיש בהם,
 28 קריאה לאלימות ולמצער יש בהם תמיכה או הזדהות עם מעשה אלימות שכזה.

29
 30 המערער ניסה במהלך עדותו לשוות נופך תמים ומעודן לפרסומיו הבוטים. כך למשל את הפרסומים
 31 ביחס להוצאה להורג ולגרדום הסביר שזה הוא הדין על פי חוקי המדינה בעניינם של בוגדים וכי
 32 הוא התכוון שבפרסומיו קרא לאכיפה ולענישה בהתאם לקבוע בחוק. כך למשל גם ביחס לביטויים
 33 להרוס ולהשמיד טען כי השתמש במטפורה וכך ביחס לפרסום של שפיכת המעיים של ניצן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1 ומנדלבליט באמצעות סכין גדולה טען כי למעשה השתמש באופן מטפורי בביטויים הלקוחים
2 מאגדה תלמודית של הרשב"י.

3
4 בית משפט קמא צדק בקביעתו כי מדובר בגרסה כבושה של המערער שלא היה לה זכר בחקירה,
5 אשר לא נמצא הסבר משכנע לכבישתה, וכפועל יוצא יש ליתן לה משקל נמוך.
6 כאמור, מדובר בניסיון מאוחר של המערער לייפות את פרסומיו באופן שיסיר ממנו את האחריות
7 הפלילית שדבקה בפרסומים אלה.

8 לעניין הצורך בקריאת הדברים כמות שהם וניסיונות מאוחרים לייפות הדברים, ראו חוות דעתה
9 של השופטת ע' ברון ברע"פ 7669/15 ראאד סאלח מחג'נה נ' מדינת ישראל (18.04.2016), פסקה 5:

10 **"במסגרת ההליך שבפנינו טען ראאד סאלח כי יש לייחס לדבריו**
11 **את משמעות המילים כפשוטן - אלא שיש לקרוא את הדרשה**
12 **"קריאה רגישה" ולשמוע את קריאותיו ב"אוזן חוקתית" (בין**
13 **היתר שימוש בעלילת דם כלפי יהודים במהלך דרשה, י"ל)...**
14 **כפי שכבר צויין, דברי ההסתה שבדרשתו של ראאד סאלח**
15 **צועקים מתוך הדף. לא ניתן לטעות בהבנתם. אמנם הוא מנסה**
16 **עתה להציג את הדברים שנשא כמשתמעים לשני פנים, ככאלה**
17 **שסובלים פרשנות מרוככת מזו המיוחסת לדרשה - ואולם לא**
18 **מדובר אלא בהתפלפלות, ובהצדקה בדיעבד, וכזאת אי אפשר.**
19 **מובנו של הטקסט נבחן כפי שהוא נשמע באוזני הקהל**
20 **המשולהב בזמן אמת ולא ב"תנאי מעבדה" ותוך הזדקקות**
21 **להגדרות מילוניות".**

22
23 21. סבורים אנו שצדק בית משפט קמא גם בכך שקבע שהמבחן ההסתברותי התקיים ביחס לפרסומי
24 המערער. זאת, למעט הפרסום החמישי אליו נתייחס בהמשך.

25
26 ניתוח תוכן הפרסומים שהעלה המערער והנסיבות שבהן הם הועלו מעלה כי הייתה קיימת אפשרות
27 ממשית ואף מעבר לכך כי פרסומיו יפלו על אוזן קשבת ויתורגמו על-ידי אחרים למעשי אלימות
28 בפועל.

29
30 תוכן הפרסומים של המערער מלמדים על כך שמדובר באלימות שנמצאת ברף הגבוה.
31 היקף הפרסום של המערער הוא לא קטן. זאת בהינתן העובדה שהיו 1,500 עוקבים בחשבון הטוויטר
32 שלו המערער ובהינתן העובדה שהמערער בחר לפרסם את פרסומיו ברשת החברתית טוויטר שהיא
33 רשת חברתית מובילה המהווה פלטפורמה הנגישה וחשופה לקהל רב. פרסום ברשתות חברתיות
34 דוגמת טוויטר כמוהו "כאש בשדה קוצים", מתפשט ואין לדעת עד לאן יגיע וכמה יפגע. כך גם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק הייצוגי: 514366/2019

1 בענייננו הוצגו למערער צילומי מסך של פרסומים שלו שטען שהוא מחק אותם אך אלה כבר הספיקו
2 להגיע אל אחרים. מן האמור עולה שהיקף הפרסום הוא משמעותי ואף, במידה מסוימת, לא מוגבל.
3 בעניין זה העיד עו"ד אברמזון כי הוגשו כתבי אישום גם במקרים שבהם היו עשרות עוקבים ולא
4 1,500 עוקבים כבענייניו של המערער (פרוט' מיום 13.11.2024, עמ' 83, ש' 30 – עמ' 84, ש' 17).
5 לעניין היקף הפרסום ראו בין היתר עניין בן גביר, שם נדחה ערעורו של הנאשם ונקבע כי מדבקות
6 שהיו ברכבו הנושאות את הכיתוב "אין ערבים אין פיגועים" מהווה הסתה לגזענות; ועניין טחן בו
7 נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם ונקבע כי קריאה "מוות לערבים" במגרש כדורגל מהווה
8 פרסום הסתה לגזענות.

9
10 עוד נוסף, כי מאפייניה של הרשת החברתית שבה בחר המערער לפרסם את פרסומיו מלמדת על כך
11 שאין לטענה בדבר כך שהמערער הוא לא "מנהיג" או "משפיען" משקל של ממש. כפי שכבר צוין,
12 כיום, בעידן הרשתות החברתיות, היכולת להנהיג ולהגיע לרבים אחרים לא מחייבת שהמפרסם
13 יהיה בחיים שמעבר לעולם הווירטואלי מנהיג מוכר. גם אזרח מן השורה יכול להפיץ רעיונותיו
14 ברבים, לפגוע, להעליב ולהסית לגזענות, והכל מסלון ביתו או אף ממכשיר הטלפון ה"חכם"
15 שברשותו.

16
17 על כל האמור נוסף כי פרסומיו של המערער נעשו בתקופה מתוחה וסוערת באופן יחסי על רקע
18 ההחלטה להעמיד את ראש הממשלה לדין. בעניין זה ראו גם התייחסות המערער עצמו בעדותו
19 (פרוט' מיום 13.06.2024, עמ' 65, ש' 13 – עמ' 66, ש' 10) וכן עדותו של אברמזון "אני קראתי עכשיו
20 תוך כדי העדות את המיילים, גברת מיסק (החוקרת, י' ל') כותבת את זה באופן מפורט ולשיח
21 המתלהם ברשתות החברתיות... בעקבות הודעת היועמ"ש מיום חמישי אודות הגשת כתב אישום,
22 זו האווירה הציבורית" (עמ' 96, ש' 24-27).

23
24 אחר כל האמור יש לחזור ולהזכיר כי המחוקק בחר בכוונת מכוון לקבוע אמת מידה של "אפשרות
25 ממשית" שהפרסום יוביל למעשה אלימות, אמת מידה שהיא כאמור נמוכה מזו שהייתה מקובלת
26 בעבר, של "ודאות קרובה".

27
28 מעבר לנדרש נציין כי יש לדחות את טענת המשיבה על אודות כך שריבוי הפרסומים של המערער
29 מלמדים גם הם על צליחתו של המבחן ההסתברותי. סבורים אנו כי יכול ולטענה זו היה משקל לו
30 הייתה המבקשת להרשיע את המערער בעבירה אחת, אך משעה שביקשה להרשיעו במספר עבירות,
31 כמספר הפרסומים, עליה להוכיח ביחס לכל אחד ואחד מן הפרסומים שקיימת לגביו "אפשרות
32 ממשית" שהוא יוביל למעשה אלימות, וזו במנותק מהפרסומים האחרים. לא ניתן להניח הנחה
33 לרעת המערער שאותם קוראים, קראו את כלל פרסומיו, כך שבעניינם ישנה מסה מצטברת
34 שמסייעת לצלוח את מבחן ההסתברות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

- 1
- 2 .22 באשר ליסוד הנפשי של המערער, נציין כי סבורים אנו כי מודעותו לטיב התנהגותו ולקיום הנסיבות
- 3 נלמדת לא רק מחזקת המודעות (ראו ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזאן (08.12.1999), פסקה 7))
- 4 שלא נסתרה, אלא גם מהודאת המערער שהוא מיהר למחוק חלק מהפרסומים משהבין את
- 5 חומרתם ומהקשרם של הפרסומים בהתאם לגרסת המערער.
- 6
- 7 .23 בהתאם לכל האמור, מוצאים אנו לדחות את הערעור בכל הקשור לפרסום הראשון, השני, השלישי,
- 8 הרביעי, השישי והשמיני.
- 9
- 10 .24 מצאנו לקבל את ערעור המערער ביחס לפרסום החמישי. כפי שפורט מעלה, בפרסום זה שיתף
- 11 המערער כתבה שבה נכתב כי "ארגוני שמאל עתרו לבג"ץ בעניין העובדות הזרות בישראל ושאלת
- 12 גירושן, והנאשם כתב "השמאל = חורבן בוגדים לגרדום".
- 13 סבורים אנו כי פרסום זה הוא כללי מידי. ביתר פרסומיו של המערער ישנה התייחסות מפורשת
- 14 לאנשים או למוסדות. הפרסום של המערער מתייחס אל "השמאל", ואף אם בהתאם להגדרה
- 15 שבסעיף 34 לחוק העונשין המונח "ציבור" מתייחס גם לחלק מן הציבור העלול להיפגע
- 16 מהתנהגות שעליה מדובר בהקשרו של מונח זה, סבורים אנו כי המונח ה"שמאל" או "ארגוני
- 17 השמאל" שהוזכרו בכתבה הוא כללי מידי.
- 18
- 19 תבחין זה בענייננו הוא גבולי אך נבקש להדגיש כי יכול ובנסיבות מסוימות גם פרסום שמתייחס
- 20 לצד זה או אחר של המפה הפוליטית ולארגוניו יצלח את המבחן ההסתברותי, שכן זה תלוי, כפי
- 21 שפורט מעלה, בתבחינים נוספים.
- 22
- 23 בענייננו, סברנו כי התבחינים הנוספים שהוזכרו, לא מסייעים בגיבוש מסקנה שצולחת את הרף
- 24 הפלילי בדבר הוכחת היסוד ההסתברותי. כך למשל אין קשר בין פרסום זה לבין האווירה הציבורית
- 25 שהייתה רלוונטית למרבית פרסומיו של המערער על רקע ההחלטה להעמיד את ראש הממשלה לדין.
- 26 כך בהקשר זה ישנה גם חשיבות מסוימת לזהותו של המערער, לאופן הפרסום, להיקף הפרסום
- 27 (פרסום זה זכה לתגובה אחת בלבד ולשמונה סימני חיבוב) ולכך שלא ברור מתי פרסום זה הוסר
- 28 על-ידי המערער כטענתו.
- 29
- 30 עוד נציין, כי מעדויות גורמי האכיפה עלה שבזמן אמת הם לא ייחסו תחילה משמעות חריגה
- 31 לפרסום זה של המערער ולפרסום דומה מיום 14.11.2019 שבו המערער פרסם "בוגדים לגרדום"
- 32 תוך שצירף צילום של הפגנת "שמאל", פרסום שבעטיו לא ניתן אישור פתיחה בחקירה. עוד עולה
- 33 כי בפנייתה של רפ"ק מינסק אל הפרקליטות לאחר בדיקה נוספת שערכה בטוויטר של המערער היא
- 34 כלל לא התייחסה לפרסום החמישי אלא לפרסומים אחרים (ראו ת/2).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 514366/2019

1

2

על רקע כל האמור, סברנו כי נותר ספק סביר ביחס להוכחת היסוד ההסתברותי באשר לפרסום החמישי ומכאן שיש לזכות את המערער מהעבירה שיוחסה לו בקשר לפרסום זה.

3

4

5

באשר לערעור על גזר הדין נציין תחילה כי העבירות שעבר המערער אכן מצדיקות עונש ממשי .25

6

ומרתיע כפי שגזר בית משפט קמא. לעניין הצורך בענישה מרתיעה בעבירות מן הסוג דן ראו עניין

7

מחאג'נה, פסקה לט לחוות דעת המשנה לנשיאה רובינשטיין, ולעניין הצורך באכיפה מוגברת כלפי

8

אלה המבצעים עבירות מן הסוג דן ראו בג' 2684/12 י"ב בחשוון התנועה לחיזוק הסובלנות בחינוך

9

הדתי נ' היועץ המשפטי לממשלה (09.12.2025), פסקה 13 לחוות דעת (המיעוט) של השופט

10

(כתוארו אז) ח' גיבוראן:

11

"מלבד תכיפותה ההולכת וגוברת של תופעת ההסתה לגזענות

12

ולאלימות, עלינו לתת את הדעת גם לקלות ולפשטות שבהן ניתן

13

לפרסם – ובעיקר להפיץ – באופן המוני דברי בלע והסתה.

14

בשנים האחרונות, הפכו הרשתות החברתיות לקרקע פורייה

15

לפרסום דברי בלע, ולהסתה לגזענות ולאלימות מצד בעלי דעות

16

קיצוניות. באופן פרדוכסלי, האינטרנט והרשתות החברתיות –

17

המאפשרים נגישות בלתי מוגבלת למידע, והמהווים פלטפורמה

18

נגישה לכל אדם החפץ במימוש חופש הביטוי שלו – דווקא הם

19

אלו אשר מסייעים בהפצה מהירה והמונית של דעות ואמירות

20

המסיתות לגזענות ולאלימות. סבורני, כי במציאות זו שבה דברי

21

הסתה הנכתבים בעט מושחזת גוררים אחריהם לא אחת שימוש

22

קטלני בסכין מושחזת, מוטלת עלינו החובה לשקול ביתר שאת

23

מקרים מהסוג שלפנינו, לרבות העמדה לדין והרשעה במקרים

24

המתאימים".

25

26

עם זאת, סברנו כי משזוכה המערער מאחד מהפרסומים שבהם הוא הורשע, נכון יהיה להקל במידת

27

מה בעונשו.

28

למסקנה זו הגענו גם בשל הצורך ליתן ביטוי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קרי לכך שהמערער

29

מחק מיוזמתו חלק מהפרסומים, כשלפחות ביחס לפרסום השמיני המשיבה הסכימה שזה נמחק

30

לכל היותר בתוך 3 שעות מרגע שפורסם. עניין זה משליך במידה מסוימת על מידת האשם של

31

המערער ועל מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

32

באופן דומה, נכון לתת משקל גם לכך שהפרסומים של המערער זכו לתגובות מועטות באשר עניין

33

זה משליך באופן מסוים על מידת הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעבירות שעבר המערער.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"פ 14429-12-25 עמר נ' מדינת ישראל

תיק חיפוני : 514366/2019

1 על רקע האמור, ומשסברנו כי נכון היה לתת משקל נוסף לחלופי הזמן מאז שנעברו העבירות, לשיהוי
2 שחל בהגשת כתב האישום ולטרגדיה שעבר המערער עם מות אשתו ז"ל, מצאנו לקבוע שהמערער
3 ירצה 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ושהקנס שעליו יהיה לשלם יעמוד על סך של 7,000 ₪ או 30
4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.03.2026.
5 יתר רכיבי הענישה בעינם יעמדו.
6 על המערער להתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 15.3.2026.
7 העתק מפקס הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.
8
9 ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ו, 11 פברואר 2026, במעמד הצדדים.
10

יואב עטר, שופט

טל לחיאני שהם, שופטת

יובל ליבדרו, שופט –
אב"ד

11

